

VIII

пріатели-ты си и познаници-ты си да ся уголъмыва повседневно, нъ като не познава да различава добры-ты отъ лоши-ты, често сж го приближывали и так-визы хора, что сж были прѣдадены въ роскошество. А юноша-та, незлобивъ и неопытенъ отъ свѣтовны-ты работы, усырдно клонѣше ухо-то си къмъ тѣхъ, нъ като вечь вкусна сладкѣ-тѣ отровъ на развратность-тѣ, като вечь испи чашкѣ-тѣ на піянство-то, тогась едва ся убѣди, тогась едва разумѣ колко много ся е заблуждаваль! и понеже разумѣ това твърдѣ късно, осѣща вечь вѣтрѣшино вредителны-ты послѣдованія на съдружество-то си! душя-та му ся вечь топи отъ смыртоноснѣ-тѣ отровъ, и горчиво раскаяніе ся колебае въ грѣды-ты му за отвръленно-то му благополучіе, за мързостны-ты му грѣхове! Младецъ-тѣ твърдѣ късно придобыва мѣдрость-тѣ на живота, твърдѣ късно става той достоенъ да различава праведно-то отъ неправедно-то, добро-то отъ зл-то, добродѣтель-тѣ отъ покрытѣ-тѣ лошетій.

Колко пѣти младый мѣжъ, безъ да ся разврати въ всичко, ся е поробувалъ отъ нѣкои наклонность или отъ нѣкои страсть, за вредѣ-тѣ и силѣ-тѣ на кои-то едва тогась ся убѣждава, когато вечь тыи му сж станкли навыкъ, когато вечь му сж ся вкоренили длѣбоко въ душкѣ-тѣ и му е было мѣчно да ся освободи отъ тѣхъ! колко сладостно е желалъ той въ дны-ты на старость-тѣ да ся оттегли отъ нѣкои лошетіи, отъ нѣкои грѣхове, отъ нѣкои глу-